

РАСКАЯНИЕ.

Драма въ двѣ сцѣни за дѣтски театъръ.

Играчи:

1. **Иванчо**
2. Баща му
3. **Ефремъ**, господарь на Иванча.

СЦѢНА I.

Стая у Иванчови, нѣколко столове, маса, на масата нѣколко книги, разтворени тетрадки, мастилница и перо.

Явление I.

Иванчо: *(седи облягнѣтъ на столъ до масата и говори самъ).*

Умръзнѣхъ ми тѣзи пусти книги!

Денѣ, нощѣ — пиши, чети!

Умѣтъ да ти се завърти!

Синигерчето ни чете, ни пише,

Ни лозе копа, ни оре,

Но колко му е по-добрѣ!

„Чиликъ, чиликъ!“ и скача ли си, скача

Въ зеленолистната върба,

Надъ бистротечната рѣка.

Но само то ли? — ами гълѣбчето?

А бързоногиятъ еленъ?

А мрѣнката въ вирѣтъ студень?

Да. Колко, колко други животинки

Не знаѣтъ що е туй „глаголъ“,

Ни що е „чинъ“ и що е „столъ“,

И пакъ живѣѣтъ весело честито

О, смѣтки, книги, азъ не щѣ!

Не бива вече да четѣ!

(затваря тетрадитѣ, трѣшва ги на масата и става правъ).

Азъ ще забѣгна отъ баща, отъ майка

Въ далеченъ нѣкой хубавъ край

И ще живѣѣ като въ рай . . . *(влиза баща му).*